

SYMPOSION

Kod Papalića: Dujma, Dmine, Jere
skupila bi se često dobra klapa
uz dobru klopku. Tu se dobro papa
(po prezimenu već se razabere).

Bjehu to prave gurmanske večere,
na jelovniku jastoga i hlapa,
s obiljem vina, da sve bolje klapa,
da se uživa, ije, pije, ždere.

Mjesto večere sad večer književna
okupila nas ovdje usred Splita,
umjesto gozbe družina je pjevna.

Duhovnom hranom, ne jelom, nas pita.
Publika, nemoj stoga biti gnjevna
kad ionako već svega si sita!

...
Split, 1998.

(Forum, 1-3 2000.)

ZUČNOPOJKA MELOMANU

Akrostihnomu

Sad je na meni red da ti otpišem
I ne smijem se klonit obaveze.
Neću zlorabit pjesnike i breze,
lako takvih spona ima više.

Široko polje riječi poplaviše
I raznolike mogu reć se teze.
Važno je naći karike i veze
U kojima se jezgre smisla kriše.

Koliko toga možeš nać na svijetu
Od čega strofe i stihovi žive.
Vrlina je od mnoštva stvorit jedno.

Ipak, u svemu posebno je vrijedno
Čutjeti glazbu i pratit motive
U zvučnoj pjesmi, u pjevnom sonetu.

...
Selca, 1999.

(Forum, 1-3 2000.)

TADIJI ZA ROĐENDAN

potičući ga na sonetne okušaje

U nizu brzih bezobzirnih ljeta,
što kao sjena vremenom prolete,
s puno sjećanja i još više sjete
zakucala je devedesetpeta.

Dob patrijarha Tadiji ne smeta.
Plodove kasno ubire ko Goethe,
za nov milenij novi vijenac plete,
pa možda se dohvati i soneta.

Kajem se, sram me, no ništa ne mogu
kad ne znam nego u vezanom slogu
Tadiji dragom čestitku uputit.

Al prigodnicu opravdat će slavlje,
i nemoj se na slabe rime ljutit
nego ih primi od srca. Nazdravlje!

...
Zagreb, 3. studenog 2000.
(od 19.30 do 19.45 sati)

(Forum, 1-3 2001.)

POSLANICA PO STAROGROJSKU

Antunu Šoljanu

U Rovinju tvomu, koji te posvoji,
na kući il domu, gdje ti ploča stoji,
znakovi su tvoji, sad još živa sjena,
saldo što se broji, vrhu vala pjena.

U razdoblju mijena, klasično-moderno
svakoga se trenu izmjenjuju smjerno.
Makar nenamjerno, u životnom hodu
služio si vjerno narodu i rodu,

al najviše brodu, putem svoga plova,
ne slijedivši modu već iskustva nova.
Zato ispod krova što *Vecia batana*
noćas nam darova, nek ti bude dana

počast sa svih strana, od našega Hvara
do svetog Ivana, jer nema ti para.
Dojam me ne vara i ne laže znanje,
snagom svog si dara preteko *Ribanje*

a *prigovaranje* u tvojoj je vlasti,
duhovnim imanjem steko sve si časti.
Slava će ti rasti, stoga sad nam valja
Rovinj hodočastit umjesto Tvrdalja.

...
Rovinj, 20. svibnja 2000.

(Forum, 1-3 2000.)

OREM ISTU BRAZDU

I ja ću reći: Dobrojutro, more!
Evo i mene na tom hodočašću,
jer s vama bit u društvu smatram čašću
i guštam slušat kad pjesnici zборе.

Kaštelančiću još stižem u dvore,
a on je barke slikao sa strašću
i moru se odužio sa slašću,
jer ga je gledao s visoka, od gore.

Prvi put nisam u dičnoj Podstrani,
Podmosorje me vidicima hrani,
želim se nadat da ću opet doć.

Al mrak je pao, svuda je tišina,
razgovoru uzvraća tek dubina,
pa mjesto jeke: More, laku noć!

...
Podstrana, 1999.

(Forum, 1-3 2001.)

PRISTRANO PODSTRANSKI

Tko pronio je svuda glas Podstrane
i djelo stvorio u znaku jedra?
Kome je boja svježja, jarka, vedra
da po njoj sunce u svom sjaju grane?

Tko prošao je mnoge svijeta strane,
al najradije do Trpnja, Supetra?
Tko zavolio nevjestu je vjetra,
prodrijevši kistom među odabrane?

On nam je put za ovaj susret utro,
jer slikajuć trabakule, bracer
i prateć plavet kuda god se stere

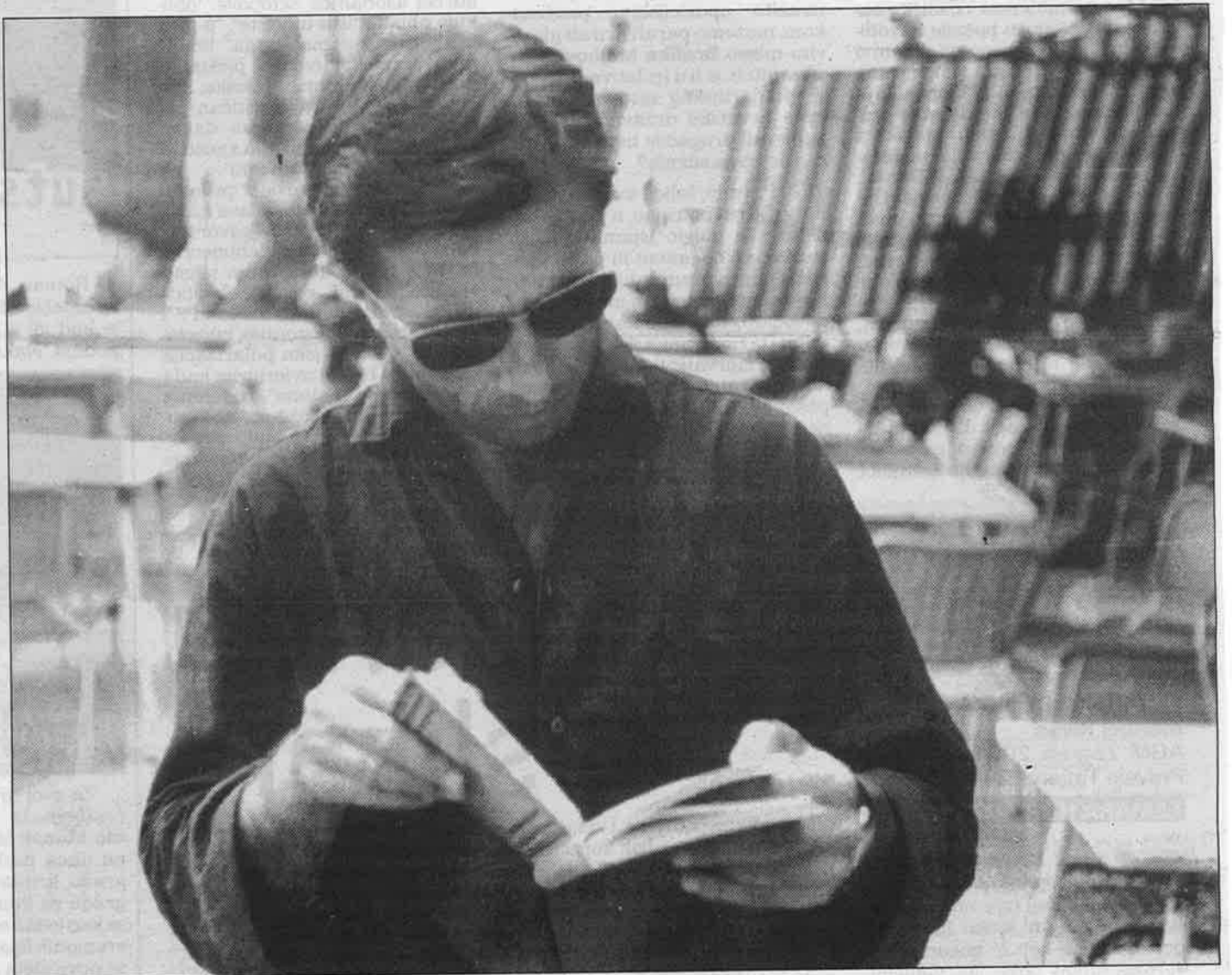
ko da je reko: More, dobrojutro!
Još kao dijete pope se na bančić
da vidi more Ante Kaštelančić.

...
Podstrana, 2000.

(Forum, 1-3 2001.)

TONKO MAROEVIĆ

(Split, 22.10. 1941.)

OTKRIĆE EUROPE

prijatelju Silviju Ferrariju

Od lučkih postrojenja ne vidi se more.
Vijadukti i uspinjače, mostovi i dizalice
propinju nas na prste da s onu stranu brežuljaka
nazremo prag s kojega se naslijepo otisnuo

onaj koji će proširiti granice iskusiva prostora,
otkriti novi svijet. Njegov je spomenik
sad bliži tračnicama negoli valovima
i ni galebovi ga ne stižu uprljati.

Još je dobro i prošao. Prevršavanje mjere
prethodno se plaćalo izopćenjem il zatvorom.
Sugovornik velikog Kana priveden bje ovdje
nek se za kaznu hvali pred lažnim pjesnikom.

Plijen je ugrađen u zidove, smjelost je ugođena
kao vezivo, tekovine su nataložene do vrha
pa zaokružuju čitav prostor *intra muros*,

tako da izazov i odaziv mogu doći tek izvana.

S istoka, evo, prodriješ ne mrlje već potoci nafte,
sa sjevera se pitaju o uzvraćanju nasilnog gostoprinstva,
s juga se pak zaputiše trgovci bijede, mutavi hodočasnici,
jedino još zapadna strana ne snuje odmazdu.

Crno nam se piše masnom ljepljivom tekućinom
po kamenim žalima, po ptičjim krilima, po svim nadama.
Svoju crninu u inače mračno gradsko središte
unose unajmljivači preprodavači, žrtve varljiva svjetlucanja.

Možda sam i sâm crnac, također dolaznik bez pokrića,
barem u postojećim crno-bijelim podjelama.
U svakom slučaju prepoznajem onu tamnu privlačnost
prve obale koja je zapravo posljednja.

...
Genova, 10. V. 1991.
(uoči Kolumbovih jubileja)

(Forum, 3-4 1992.)